

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. ____ / ____ 2009
privind soluționarea contestației depusă de
SC*

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală
de soluționare a contestațiilor sub
nr. *

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția
generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr. *
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală
de soluționare a contestațiilor sub **nr.***, asupra contestației formulată de **SC**
*

SC * contestă decizia de calcul accesorii nr.* emisă de Direcția
generală de administrare a marilor contribuabili prin care s-a stabilit de
plată suma totală de * **lei** reprezentând majorări de întârziere aferente
impozitului pe profit.

În raport de data comunicării deciziei de calcul accesorii
contestată, respectiv **02.12.2008**, conform semnăturii de pe confirmarea de
primire a deciziei sus menționate, contestația a fost depusă în termenul
prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind
Codul de procedură, republicată, fiind înregistrată la Direcția generală de
administrare a marilor contribuabili în data de **17.12.2008**, data ștampilei
registraturii aplicată pe contestație.

Constatând ca în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205,
art.207 și art.209 (1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură, republicată, societatea regăsindu-se în anexa nr.1 la poz.nr.* din Ordinul ministrului finanțelor nr.1354/2007 pentru actualizarea marilor contribuabili prevăzuți de **Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 753/2006** privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **SC ***.

I. SC * contestă suma totală de * lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, calculate pe perioada 25.01.2008 – 07.04.2008,

Astfel, societatea contestatoare învederează faptul că în declarația 100, depusă în data de 25.01.2008 privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat aferentă perioadei decembrie 2007 s-a „strecurat o eroare”, în sensul că impozitul pe profit a fost declarat la un alt rând, și anume la „impozit pe profit din asociere datorat de PF”, în loc de „impozit pe profit persoane juridice”, suma înscrisă fiind de * lei.

Ulterior, societatea contestatoare a rectificat declarația inițială cu privire la impozitul pe profit , rectificare ce a vizat exclusiv denumirea impozitului , nu și suma declarată.

Societatea contestatoare susține că faptul că , în speță este vorba de o declarație eronată și nu de neefectuarea unei plăți către bugetul de stat, astfel că organul fiscal nu ar fi trebuit să calculeze majorări de întârziere , întrucât nu exista debit.

Totodată, societatea contestatoare învederează faptul că în data de 01.02.2008 a depus declarația rectificativă 710 prin care a corectat impozitul declarat eronat ca denumire, dispărând astfel „obligația față de impozitul pe profit provenit din asociere” și apărând obligația la același nivel față de impozitul pe profit persoane juridice.

Societatea contestatoare arată că la data de 01.02.2008 a întocmit cererea de compensare cu privire la acest impozit, prin care a solicitat mutarea acestuia „din locul eronat decontat adică din impozit pe profit din asocieri datorat de PF în contul impozitului pe profit persoane juridice”. Ulterior demersurilor societății, organul fiscal i-a solicitat

„întocmirea unei declarații 100 cu impozitul pe profit corect și redepunerea declarației 710 , doar pentru impozitul eronat și depunerea unei noi cereri de compensare, datată la zi”.

Societatea contestatoare a depus, urmare celor solicitate, documentele cerute, în data de 18.03.2008 , mai puțin cererea de compensare pe care o întocmise în data de 01.02.2008

SC * susține că a solicitat să i se comunice de către organele fiscale modul în care i-a fost rezolvată situația în speță, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili informând-o „că urmare a acestor corecții, compensarea nu se poate face decât cu plata unor majorări de întârziere , lucru concretizat în decizia care face obiectul prezentei contestații, majorări calculate de organul fiscal de la data scadenței 25.01.2008 până la data formulării cererii de compensare, nu a celei vechi ci a celei noi care ne-a fost solicitată expres deși în opinia noastră corectarea acestei erori de denumire , obligația fiscală nici nu ar fi trebuit să facă obiectul vreunei cereri de compensare de vreme ce banii se aflau la dispoziția bugetului (aceluiși buget pentru ambele tipuri de impozite), care oricum se distribuia după propria regulă”.

SC * învederează faptul că prin rectificarea declarației de impozit pe profit, societatea a „rectificat doar denumirea impozitului și nu a înregistrat o obligație suplimentară față de bugetul statului , ci pur și simplu a fost corectat titlul sub care s-a declarat acest impozit , un aspect de formă și nu de fond, prin care obligația declarată sub titlul „impozit pe profit provenit din asocieri cu persoane fizice s-a transformat în impozit pe profit persoane juridice, fără ca această transformare să producă vreo obligație de plată suplimentară și/sau vreun prejudiciu față de bugetul statului”.

Societatea contestatoare arată că în speță nu este cazul de o corectare a unei erori materiale a ordinului de plată, ci a unei declarații, „tocmai pentru a scoate în evidență că atunci când se corectează fie o declarație eronată, fie o plată eronată, data de la care rectificarea produce efecte este data la care obligația devine scadentă, adică în cazul nostru 25.01.2008, respectiv data la care plata a fost efectuată în cazul nostru 24.01.2008”.

SC * susține totodată ca „orice compensare produsă între conturi ale bugetului de stat trebuie să fie privită ca o îndreptare a unei erori scriptice, în fond aceasta și este, fără a atrage însă majorări de

întârziere de vreme ce banii se aflau deja în contul unic. Aceasta ar trebui să opereze de la data la care sumele se datorau și au fost achitate în acel cont unic, în fapt fiind doar o problemă de evidență statistică pe tipuri de taxe și nici într-un caz o problemă de prejudiciu adus bugetului de stat prin neplată pentru care în mod firesc s-ar fi datorat majorări”.

II. Prin decizia de calcul accesorii nr.*înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr.* s-a stabilit de plată în sarcina societății suma de *lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, calculate de organele fiscale pe perioada 25.01.2008 – 07.04.2008, în baza art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată .

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează majorările de întârziere aferente impozitului pe profit stabilite de organele fiscale, în condițiile în care nu a contestat Nota de compensare nr.* și nu a adus argumente în sensul că organele fiscale ar fi aplicat cota de majorare asupra unui debit nedatorat sau cota de majorare ar fi fost eronată sau s-ar fi greșit la calcule.

În fapt, societatea contestatoare a înscris eronat în declarația 100 cu nr.* privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat aferentă lunii decembrie 2007, depusă în data de 25.01.2008 , suma de * lei pe rândul „impozit pe profit din asociere datorat de PF” în loc de rândul „impozit pe profit persoane juridice”.

Suma de * lei a fost achitată de societate cu ordinul de plată nr.IBBK 888 din data de 24.01.2008 în contul unic „venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic , în curs de distribuție”, așa cum reiese din extrasul de cont anexat la dosarul cauzei.

Ulterior, **SC * a** solicitat, prin adresa înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr.*, denumită „cerere

de compensare – reglare”, compensarea sumei de * lei din contul „impozit pe profit din asociere datorat de PF” în contul „impozit pe profit persoane juridice”, în conformitate cu declarația 710 aferentă lunii decembrie 2007 prin care se diminuează impozitul pe profit din asociere datorat de persoane fizice declarat și depune la data de 18.03. 2008 Declarația 100 pentru impozit pe profit pentru impozit pe profit persoane juridice pentru decembrie 2007.

La data de 07.04.2008 societatea contestatoare depune cererea de compensare înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr.*.

Prin adresa nr.* Serviciul rambursări TVA, compensări, restituiri alte impozite a înaintat societății Nota de compensare nr.* prin care s-a compensat „impozitul pe profit din asociere datorat de PF” în sumă de * lei cu „impozitul pe profit datorat, nota de compensare fiind însușită de societatea contestatoare .

Nota de compensare a fost transmisă și Activității de trezorerie și contabilitate publică, fiind înregistrată în fișa sintetică pe plătitor cu NC * , cu data de compensare **07.04.2008**.

Prin decizia de calcul accesorii contestată, organele fiscale au calculat majorări de întârziere aferente impozitului pe profit pentru trim.IV 2007, pentru perioada cuprinsă între data scadenței, respectiv 25.01.2008 și 07.04.2008, data înregistrării la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a cererii de compensare.

In drept, în speță sunt incidente prevederile art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care, referitor la competența de soluționare, precizează:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;

b) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesoriile acestora, al căror quantum este de 1.000.000 lei sau mai mare, cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale, cele formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, inclusiv accesoriile aferente acestora, indiferent de quantum, și cele formulate împotriva actelor de control financiar se soluționează de către Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Totodată, la art.88 din același act normativ se prevede care sunt actele administrative asimilate deciziilor de impunere, și anume:

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la [art. 142 alin. \(6\)](#) și [art. 168 alin. \(2\)](#);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere”.

Față de prevederile precizate anterior , Nota de compensare nefiind nici decizie de impunere, nici decizie pentru regularizarea situației și nici nefăcând parte din actele administrative asimilate deciziilor de impunere, este un alt act administrativ, la care face trimitere al.2 art. art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile mai sus citate, se reține că împotriva altor acte administrativ fiscale, contestațiile se formulează și se soluționează de către organele fiscale emitente, în cauză fiind Nota de compensare nr.*, care nu este asimilată unei decizii de impunere.

Față de cele de mai sus, se reține că prin declarația 100 depusă la organele fiscale în data de 25.01.2008 privind obligațiile de plată

aferente lunii decembrie 2007, cu scadență la 25.01.2008, societatea contestatoare a înscris suma de * lei ca „impozit pe profit din asociere datorat de PF” în loc de „impozit pe profit persoane juridice”

Din suma de * lei , achitată în contul unic de societatea contestatoare cu ordinul de plată nr.IBBK 888/24.01.2008, organele fiscale au stins debite cu stopaj la sursă, iar diferența de * lei a fost distribuită la impozitul pe profit din asociere datorat de persoane fizice, conform declarației 100.

De asemenea, se reține că la data de 13.03.2008 societatea contestatoare a depus Declarația 710 rectificativă pentru impozit pe profit din asociere datorat de persoane fizice, iar la data de 18.03.2008 a depus Declarația 100 pentru impozit pe profit . Ulterior, la data de 07.04.2008 societatea contestatoare a depus și cererea de compensare înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr.*

Prin nota de compensare nr.*8, transmisă societății cu adresa nr.* organele fiscale au compensat, în baza cererii societății nr.* , impozitul pe profit din asociere datorat de persoane fizice cu impozitul pe profit în sumă de * lei.

Se reține că societatea nu a contestat la organul emitent, respectiv la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, așa cum avea dreptul conform prevederilor legale în vigoare, Nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr.* , fapt rezultat din adresa Direcției generale de administrare a marilor contribuabili nr.* și nu aduce argumente cu privire la aplicarea eronată a cotei de majorare sau la modalitatea eronată de calcul a accesoriilor din decizia de calcul a accesoriilor nr.*.

Ca urmare, prin necontestarea Notei de compensare nr.* **SC** * și neargumentarea contestației în sensul celor precizate anterior, aceasta datorează majorările de întârziere de la data scadenței obligației de plată, respectiv 25.01.2008 și până la data înregistrării notei de compensare, respectiv 07.04.2008.

Având în vedere cele precizate, prevederile legale și documentele aflate la dosarul cauzei se va respinge ca neîntemeiată și

nesuștinută cu documente contestația formulată de **SC** * pentru suma de * lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.209 și art.216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se:

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC** * pentru suma de * lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.